

Издигна се подъ ширнитѣ простори
И съ радостъ, съ възторгъ пламень отговори
На мощний гласъ на своя вождъ великъ.

То празникъ безпримѣренъ бѣ. Тогава
Отъ степенѣ уралски до Вълтава,
Унесенъ отъ великитѣ слова,
Славянския миръ издъно потрепера
И, гордъ и сяенъ, слѣ се въ една вѣра,
Въ единъ духъ съ златоглавата Москва.

Навредъ кждѣ славянскій звукъ се чува,
Вредъ дѣ славянинъ страда иль добрува,
Пролѣ се въ душитѣ свѣтлина:
Сѣтиха тамъ, съ гордъ трепетъ, че изгрѣя,
Съсь зракъ лучистъ, славянската идея,
Вѣстителка на нови врѣмена...

Навредъ, дѣ тупаше сърдце човѣшко,
Въ цѣлъ миръ, отъ въодушевление мжжко,
Народи и империи и земли
Ржцѣ къмъ свѣтлото небе прострѣха
И съ насъ ведно молитвитѣ си слѣха
За славата на рускитѣ орли.

Защото тукъ, отъ вашитѣ прѣдѣли,
Къмъ жертви страшни и побѣди смѣли,
Влѣчеше вази не користна страсть,
Защото подвигъ дивенъ, небивали
Историята въ свойтѣ скрижали
Приготви се да впише въ тоя часъ.

Въ историята наша ще сияе,
Надъ България вѣчно ще витае
На Царя безподобенъ свѣтлий ликъ,